

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en redegørelse fordele og ulemper for indførelse af skattemæssigt fradrag til Grønlandske slædehundejernes forbrug af hundefoder, for at beskytte den grønlandske slædehund.

(Medlem af Inatsisartut Doris J. Jensen, Siumut)

Indledningsvis ønsker jeg at takke forslagsstilleren.

Vi kan konstatere at antallet af slædehunde har været faldende i de senere år, hvilket kan mærkes både i byerne og i bygderne og hvor de globale temperaturstigninger er en del af forklaringen herfor.

Slædehunde kan ikke undværes i landets slædehunderegioner, disse bruges ved jagt, ved fiskeri og ved slædeturisme og dermed er til stor gavn og selvfølgelig har vi alle en forpligtelse til at beskytte vores slædehunde.

Især i perioder hvor havet fryser til is gør at man ikke kan tage ud, hvorfor det medfører problemer med at skaffe hundefoder fra vores lands spisekammer, hvorfor det kan blive nødvendigt at købe hundefoder.

Det er meget vigtigt at man har foder til hunde i de allerkoldeste perioder, hvilket kan skabe besvær for hundeejerne, selv om de ønsker at have godt hundefoder.

De hundefoder man kan købe i butikkerne er uundværlige for hundeejere, og vi støtter selvfølgelig slædehunde i byer og bygder.

Man skal være opmærksom på, at vi her taler om slædehunde og hvis man her i landet har slædehunde kan det være lidt af en udfordring, især når man benytter hunde til jagt og fiskeri.

Selvfølgelig er disse vigtige for vores kultur, både i byer og i bygder og det kan man ikke tale imod, man kan nogle gange tage ud på jagt i flere dage og det viser blot hvor vigtigt slædehunde er, fordi de er trænet til at kunne køre adskillige kilometer, dog skal man være opmærksomme på, at nogle af slædehundene kun benyttes til slædekørsel i ganske få måneder om året og det er forskelligt fra by til bygd.

Inuit Ataqatigiit støtter dem der værner vores kultur gennem opretholdelse af slædehundene.

Det er almindeligt for en fisker og en fanger at medtage hundefoder i deres årlige opgørelser og deri kan man se at muligheden findes.

Inuit Ataqatigiit henviser forslaget til relevant udvalg.